

ZAPISI
SLAPŠAK I.

PESNI Z MELODIJAMI

(RAZNI KRAJI)

registrirano

Indež

† Juliš Šlapal
s. Mstecná Lhota, J. Kohnený 20

SBL
Juliš Šlapal, volník a meštík. přírodě
v. 2. marca 1874 v Rožaticích na Dol.
u. 8. sept. 1951 v Lj.

nešťelkový • Trebešian	1894-7
Lešák	1897-902
Volčák	1902-11
Zadovčák	1911-19
Lj.	1919-36

* vse prepisano

I.

Narodne pesmi.

Nabral Julij Slapšak,
učitelj v Rodicah
na Gorenjskem.

17.306
77.306

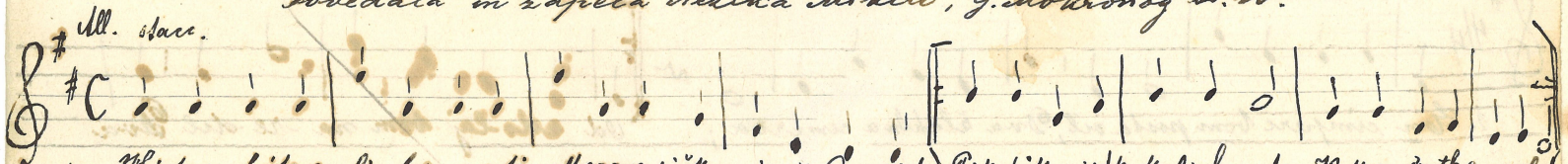
Izloka

I.

Pesem o piškotkih.

Povedala in zapela Minka Miklič, J. Mokronog št. 20.

Op. Škomiškov
na 2!

1. Histro, histro, ljuba mati, Moram piškotek jesti da li! Pih, pih, pih! V kol' le - se, Kak se otroške veselje!
Ka - ko rade roblje - jo, Vboje piške lačne so.

2. Hrolja xna ne poroblje,
Daj, le piške dosti dob'le.
/ Oh, poglejte, mamica,
Kako piške nada 'ma! :/

3. Pod peroti jih nakriva,
Glej, na prsih jih ogreva!
/ Lahko se počijajo,
Izrah in groza jih ne bo. :/

4. Gudi kaneh je pridrl,
Čter bi piške rad porabl;
Hrolja svoje piške bran',
Gudi kaneh mora stran.
Oh, kaj Dobra marnika stri,
Da obruke preskabi!

5. Mamka, tak' bom jar ravnila,
K vam pribirala, se skrila,
/ Karar pride dušni tat,
Vle v nesrečo zapeljat. :/

Momke

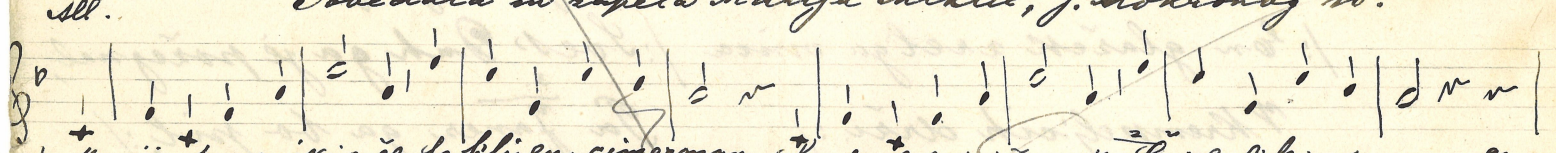
Vardovnj

17.304

II.

Pesem o ridarju.

Povedala in zapela Marija Miklič, J. Mokronog št. 20.

1.) No ji da ranjki o - če so bli en cimernan, So de. tal. kije, kače, Imihelstini farma - nôm;
So bli sišler in ko - lar, So vth pa se oklar.

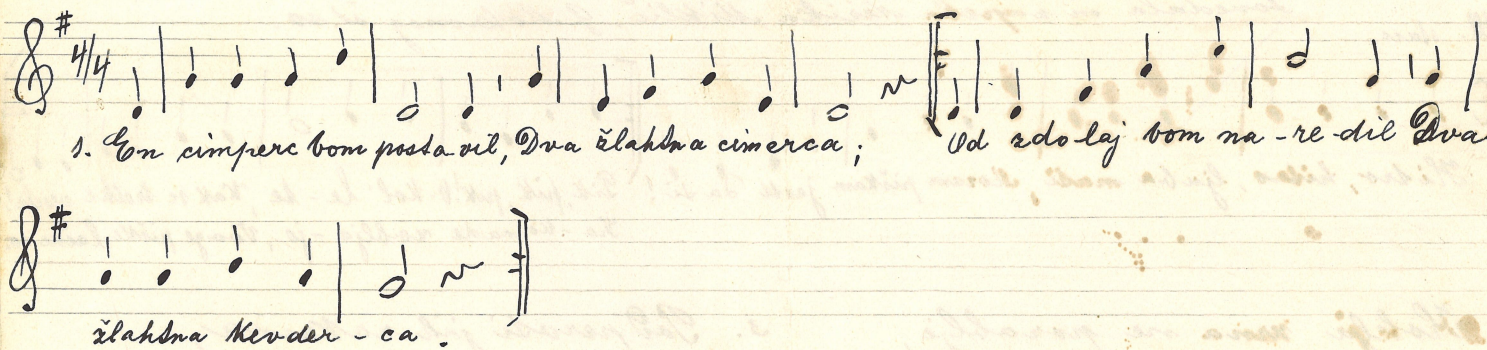
2.) Jar sem pa ubogi Jurij,
Tam na Malkovca doma,
'u rax trigane kočare,
Štir' okenca in a.

mam doma en spleten kos,
On ~~je~~ vreden ^{sejast} gros;
Neser, mam pa pesemce,
Vse sorse aločene.

1. Kanch - kragelj. 2. Imihel = fara pri Novomestu. 3. Malkovec je vas in
vinska gora pri blizu Mokronoga.

17.308

¹En cimperc bom postavil.
Kazela Zagorjeka dekla na Trebelnem 21.

2. Eden bo za starino,

Eden za sladki mošt;

Eden bo za družino,

Eden pa men' za trošt.

3. Vesela gospodinja

Bo vsak dan nasker šla,

Bo s ključki ropotala

In dobre valje b'la4. Kdaj ga pa ~~pišmo~~ pišmo

Kon gláček al' pa dva

Na rónauje gospodnje,

Id' ma dobrega mra'a.

IV.

¹Kapitnica.

Se sploh poje tukaj okoli.

17.309

1. Sred' velcega oltarja

Ena psičica sedi,

/: Kon gláček zrelga vinca

V kremeljicah drži: /

2. Bog Bie ga je ustvaril,

Bog Iri ga je sadil,

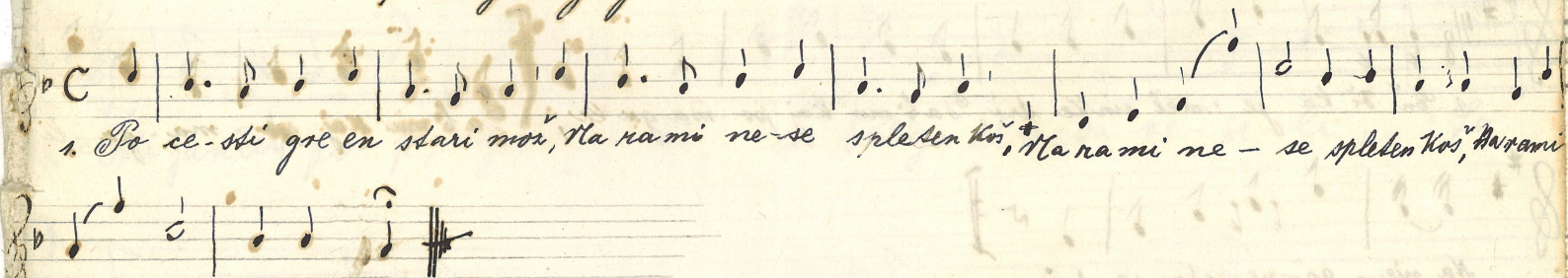
/: Lues' Iah ga je požegnel,

Pa Janer ga bo pil: /

1. Melodija ista ~~ko pri II~~ ista obema pesmicema.2. Bode dobre valje b'la; = II. futurum. Jednako: bom sepen bil doma;
če me zaprete. ^{1. ali goru.} 3. Sploh ime, ki ima piti; dedaj joče, veta idr.

17. 310

V.
Moř vrče ženo v Lavo.
Kapela g. Žagarjeva na Trebelnem 21.

1. Po ce-ski gre en stari moř, Na nami ne-se spleten koř, Na nami ne-se spleten koř, Na nami

2. In srečal ga je rinedar mlad,
Uprašal bi ga bil prav rad:

3. "Oj ti predragi, ljub' moj moř,
Kaj neseš u xaramnem koř?"

4. Al' neseš švanke al' igle?
Daj ti men' eno al' pa dve!"

5. "Sam vrag je dal svoj' glavó —
Jar nesem v koř svoj' ženo";

6. Kli kot' la d'oma d'elati,
Na Mořa [venj] x kořa gledati."

7. Moř pride na posavski most,
Postran' je nagnil spleten' koř.

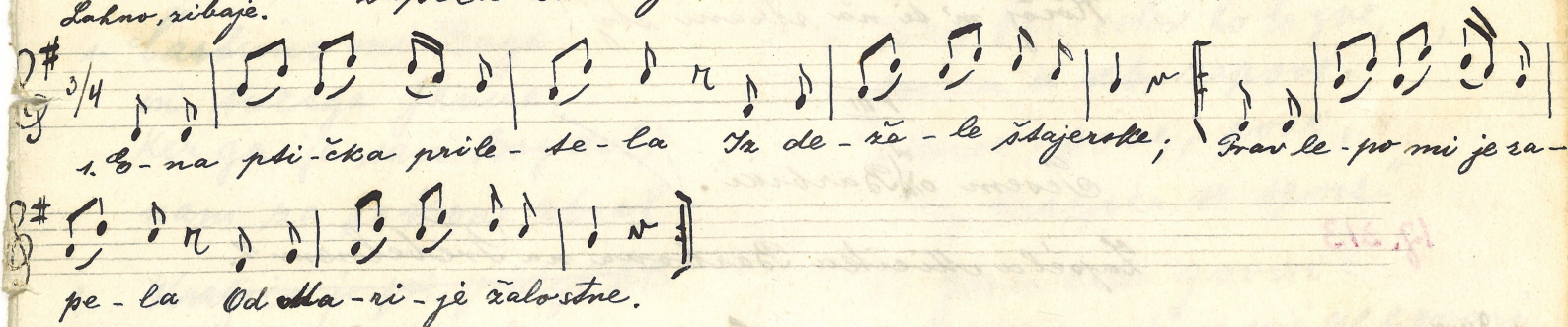
8. "Oj ti predragi, ljub' moj moř,
Kak' je b'lo lušnó v xaramnem koř!"

9. "Kli kot' la d'oma d'elati,
Mořaš po Lavi dirjati."

17. 311

VI.
Ona ptička priletela.
Kapela Marija Barbo na Trebelnem 1.

Lahno, ritaje.

1. Ona pti-čka prile-te-la Ta de-že-le šdajeste; Prav le-po mi je sa-

pe-la Od sta-ri-je žalostne.

2. Marija je v altarji stála
In po lepi cerkvi šla;
Na cerkveni prag je stopila
In so ptičko prašala:

3. "Kje s' se ptička pet' naučila,
Al' s' jo sama amisolila?"
"Jar se nisem misljevata,
Sem jo peti slišala."

4. Sta jo pela dva ridarja,
K' sta so cerkev sidlala."

"Oj so niso noben' ridarji,
To so n'č b'ški angelji."

17. 312

VII.

Uboji očka.

Zapela Barbora Micika na Trebelnem 1.

Hruša in stari.

1. Ču' bi-ka je mel sinke tri, Da b' mu kaj po-ma-ga-li, Da b' mu kaj po-ma-ga-li
Na nje-go-ve sta-re dni.

2. Prvi sin je bil soldat,
Je selceral sedem let,
Je selceral sedem let,
V osmém je moral vmret.

3. Drugi sin je bil študent,
Je štediral dvanajst let,
Je štediral dvanajst let,
V trinajstem je moral vmret.

4. Tretji sin je bil bolan,
Ležal je cel' let in dan,
Ležal je cel' let in dan,
Da s' je prosil smrti sam.
5. Uboji očka stari si!
Holč' ven žalosti srpi,
Holč' ven žalosti srpi
Na svoje ljube stare dni.

6. Po noč' je klical Jerusa,
Po dnev' pa svetga Jožefa;
"Jožef, Jožef, Jožef moj,
Kdoč' mi ti na strani stoj!"

VIII.

Pesem o Barbiki.

17. 313

Zapela Micika Barbora na Trebelnem 1.

rusko

1. Lju-bi fantje in de-kle-ta, le ki-vi-se glik ta-ku, Hakor je ži-vela
Bar-bka, ki je ki-ve-la le Bo-gu.

1. V osmem (letu), ~~kar~~ narod poje pa; Ta osemga (letu) je moral ito-
2. letindan = prislov, in leto in dan. 3. Uboji, pravijo pa, bogi. 4. ven = vender.

2. Imela je hude skušnjave,
K' je bila v krvi in v mesa;
Pa se ni dala premagati,
K' je ljubila Jerusa.

3. Sam njen oče jo nagovarja
In se en drug soti tiran,
Da bi se barba ka močila
In stopila v rākonski stan.

4. „Raj' čem vrniti si in kri preliti;
K' se slopiti v rākonski stan.“
~~In k' se preliti~~

Sam njen oče k njej priteče,
Ži odreka glav'co proč.

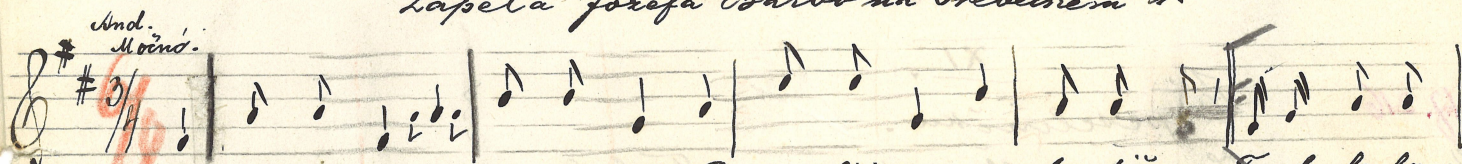
5. Kaj se je z očetom zgodilo
Tam u pričo vseh ljudij:
Strela ga je z lupla vabila,
On pokore storil ni.

IX.

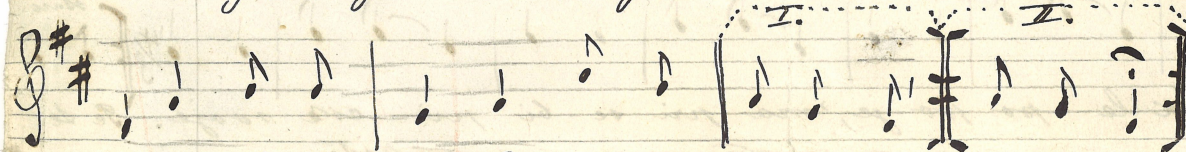
17.314

Oveselem fantiču.

Lopela Jožefa Barba na Trebelnem s.

1. Sto-ji, sto-ji ravno polje, To po-gi pa en fantič gre. Fra-la la la

la la la la la la la la la la la la la.

2. Je lepš' žvižgal, lepo pel,
Se lepše piskal na percu.

Fra-la itv.

3. Marija ga je srečala,
Prav lepo ga je vprašala:

- Fra-la itv.

4. „Kakaj si fantič takō vesel,
Da žvižgaš, poješ tak' lepo?“

Fra-la itv.

5. „Kakaj da b'jar vesel ne bil,
K' sem danes pri svetli maši bil.“

Fra-la itv.

6. „Ker sam sem videl Jerusa,
Njegovo mater žalostno.“

Fra-la itv.

7. „Ker sam sem videl Jerusa,
Njegovih pet krvavih ran.“

Fra-la itv.

8. „Le sam sem videl Jerusa
K'la sred' oltarja velikega.“

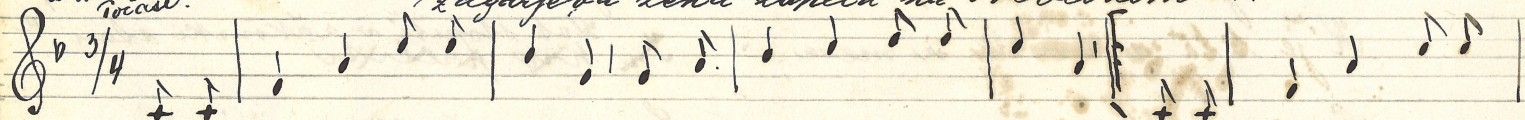
Fra-la itv.

17. 315

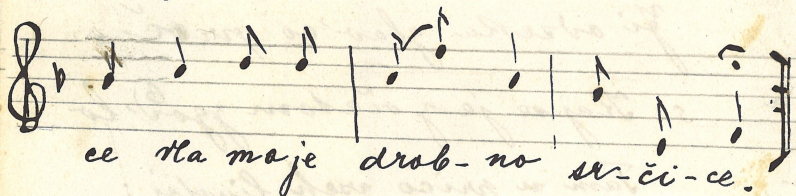
6

Pojte, pojte drobne ptičke.

Žagarjeva žena zapela na Trebelnem as.

Lahko
včasih.

1. Pojte, poj-te, drobne ptičke, Pre-ri-te vse megličke, Bo si-ja-lo solni-

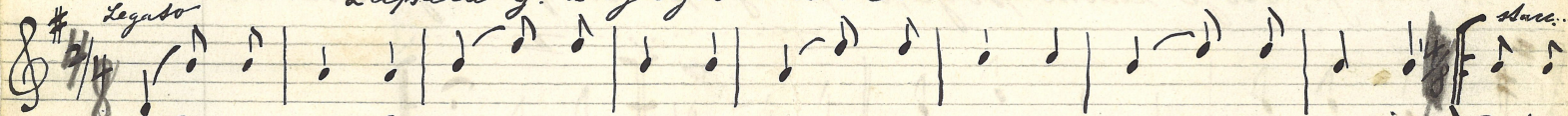
ce Na maje drob-no sr-či-ce.

2. Ptice v luftu žvrgolajo,
Konjčki v štalci ^{rač} ~~na~~ getajo,
Cajb bo konjčke foderadi,
Pa se ležiš na posteljci.

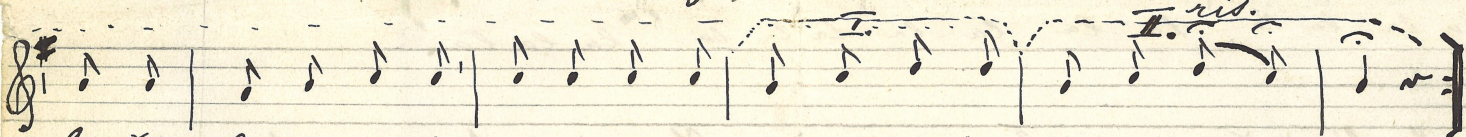
XI.

O peselinčku.

Zapela g. Žagarjeva na Trebelnem as.

Mod.
Legato

1. Pe-le-lin-ček le-po po-je, ma pri se-bi pi-cke svoje. Pe-le-

lin-ček le-po po-je, ma pri sebi picke svoje. picke svo-je.

2. Peselinček raskrpuje,
Da se čipkam prikupuje.

4. Pčke svoje prepeljuje,
Srček moj narveseljuje.

3. Prepelico prepeljuje,

5. Le razpojmo sud' mi radi,

Da se mladim prikupuje.

Ker smo vsi veseli, mladi.

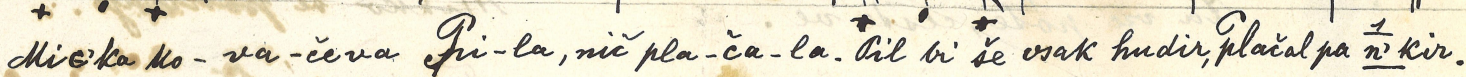
6. Da b' b'li zdravi in veseli,

Dolgo let na svet' živeli.

1. Prva kitica tej pesmi je prav za prav ta: Peselinček lepo poje,
K' ma na glavi piske svoje. Tedaj ima ta pesem 7. kitič.

X //

Se jo zna^m re (menda) o poimenja sem.

X III

Napitnica.

Uro
Kapel župnijski slug Kere.

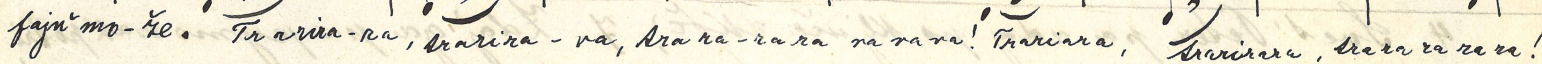
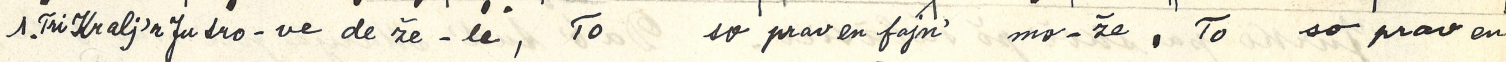
- W. G'dra-la la la la la! Ina la la!

3. 3 Grordje je xelo b'lo,
Hrasna, črnina,
Prej ka pabano
Zdaj ga pa bođe bud'
Tesika pila.
Oj dra-la, 'L.

X 14

17. 319

Čapel župnijski sveti Krištof

3. Na komelah jerdijo,
Od zlata se svestijo.
Travnara! rž.

1. n'kir = nik'jer. 2. Francelj = za ime sistemu, ki piše. 3. Plo Kidico se na sedam napirva.

4. Čná řěná glida' z věs,
 Trav': „Kaj b' bili tōrā'en' moje!"
 Trariraro! it.

7. Balhar jardi pa od rad,
 Ves je v srebrni in u klav'.
 Trariraro! it.

5. Gašpar jardi najnaprej,
 Ka vse poše, ceste ve.
 Trariraro! it.

8. Štal'ci se približajo,
 Mirko se ponižajo.
 Trariraro! it.

6. Melchor jardi pa za njim,
 Trav lepo se meri a njim
 Trariraro! it.

9. Tace kdaj odpirajo,
 Jerusu darujejo.
 Trariraro! it.

XV.

Desem o nebesih.
 Kapeł grupnijski stric Kešć.

17.320

1. Vnebe sih je praven lu - ser krej, ker gor no be - nih nor - ceo nej. Potlej pa
 digu digu di, digu digu di! di gu di di! Potlej pa digu digu di digu digu di, digu di di!

2. Gor sladko vince pijejo,
 Gnado vožje uživajo.
 Potlej pa digu digu di it.

5. Zdaj ga pa pijmo vsak en glaj,
 Da b' bil veselj' Jerus pri nas.
 Potlej it.

3. Marko prinese prastico,
 Jurko pa skoč' po sālāstico.
 Potlej it.

6. Zdaj ga pa pijmo vsak po dva,
 Da b' lud' Marija pri nas b' la.
 Potlej it.

4. Svet' Peter pa zdaj po ključ' skoč',
 Da nam to sladko vince soč'.
 Potlej pa it.

7. Zdaj ga pa pijmo vsak po tri,
 Da b' lud' angeljci z nami b' li.
 Potlej it.

1. Balhar = Baltazar. 2. krej = kraj. 3. nej = ni.

17.321

XVI.

Pesem o Kan' Galilejski vohceti.
Zapel župnijski stric Kere'.

1. Nse sorte zdravice zdaj vntky gredo, pa vendar no bene te glihe ne bo, ka kor jevlla
ni - je de - vi - ce, k' nam je spro si - la ra omice.

2. Kaj prej je prosila za siske ljudi,
K' so v Kan' Galileji na vohceti b. li;
Prosila je svojega sin'a;
"Quatom je zmanjkalo vina!"

3. Jerus, k' je osmiljen, je rekel tako:
"Kapolnite šest vrcev, sfišmo vodo,
da je ~~si~~ ~~stanevina!~~
Vesite prokusit ssa-ra šinu!"
On je pokrnil to vinu.

4. In zdaj ga pa pijmo en glax' k' al' pa dva
Vimēn' jer'sa, Marije ni svetga Duka,
Vimēn' svete Marije Devise,
K' nam je sproila za vince.

XVII.

17.322

Zapela Marija Niklić, g. Mokranj so.
O jagru.

1. Kajki so skakla-li, k' so jagra rako-pa-li. Ja - ju - ju - ju ju huko! Bi - ja gaa
več re bo!

2. Ptički so pevali,
K' so jagra zakopali; it.
3. Medved se je tresel,
K' je na prē lopato nesel; it.

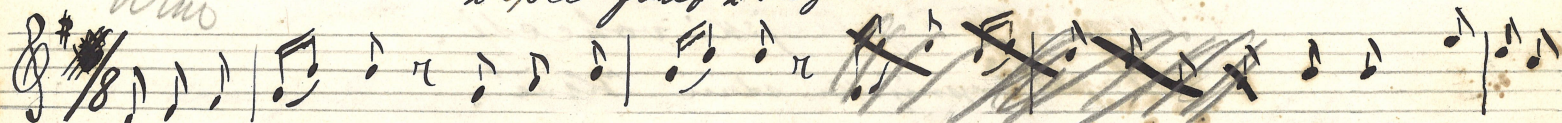
4. Lova je ntkala,
K' je gor na druzi stala; it.
5. Lisica se je smejala,
K' je zadaj libere brala; it.

18.323

3. XVIII.

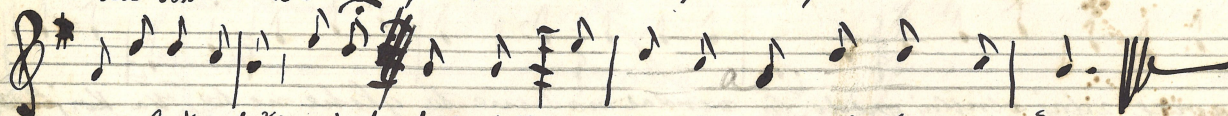
Zdravica.

Kapel Jurčič Dragomir v Laški Berkni.

1. Lu-čen čem bi-ti, vince ven spi-ti,

Zdaj že ne-se-lo

za gla-ček dr-žim, juhej! Zdaj že ne-se-lo za gla-ček dr-žim.

2) ~~2. Kapelj~~ Kompanije,

Janer ga spi-je,

Saj bo sud storil

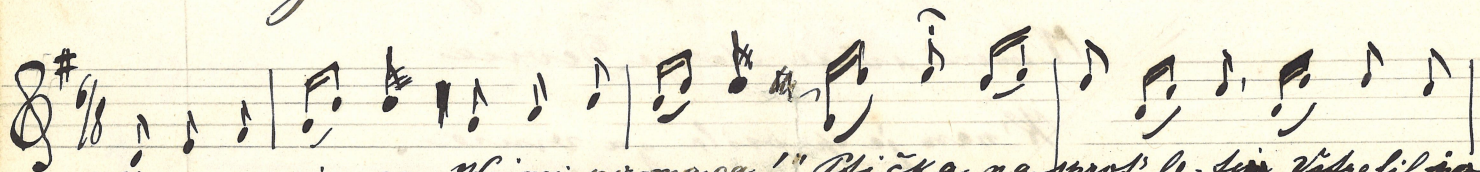
Francelj tako, juhej! :

XIX.

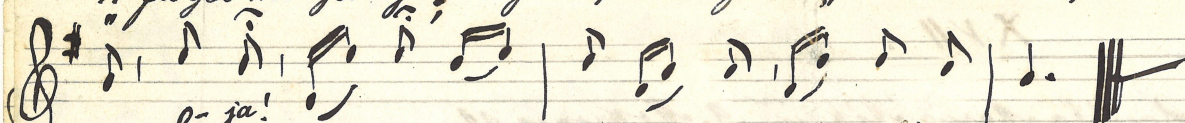
18.324

Jagor me ja-ga.

Zapeta Petek Mica na Trebelnem 7.

1. Jagor me ja-ga, Naj mi po-maga! Mlička na spros le-ti, vstre-lil jo

bom, o-ja! Mlička na-spros le-ti, vstre-lil jo bom.

2. Mlička razpila:

»Naj sem ti sdrita?

Saj sem ti prepevala

Cele noči, o-ja!

Saj sem prepevala

Cele noči! "

3. Mlička zletela,

Na jevor se vsela.

»Lušna je senčica

Javorjeva, o-ja!

Lušna je senčica

Javorjeva! "

1. Janer = sploh za vne sistemu, ki piče. 2. Francelj = za vne sistemu, ki ima piti. 3. Ta naper je podoben naslednje pesmi naperu.

17. 325

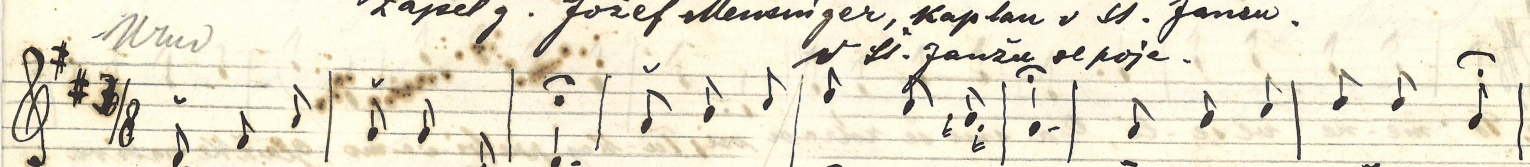
XX.

Od noncigerja.

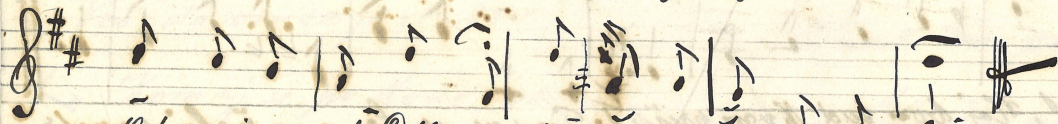
En dmet
glozil.

Kapelg. Jožef Menniger, kaplan v št. Janču.

St. Janču se poje.

1. Oh, narve se-li se oviet, zdaj ti jar ho-čem ra pet te smico sloše no

Od vinca stādke-ga iz inē nom nonci-ger-ja.

2. M'nilo čer Dvajset je let,

Ikar ni b'lo tac'ga na svet,

Kakor je to blago,

Dajmo zanj' čast Bogu,

Hvala naj' nekromj bo!

3. Kdor je vesel'ga srca,

Haj se k nam v družbo poda,

Kdor se gudo' diti,

Haj pa v' nas b'ri,

Tac'ga ne marimo mi.

4. To je res šlahno blago,

Dajmo zanj' hvala Bogu.

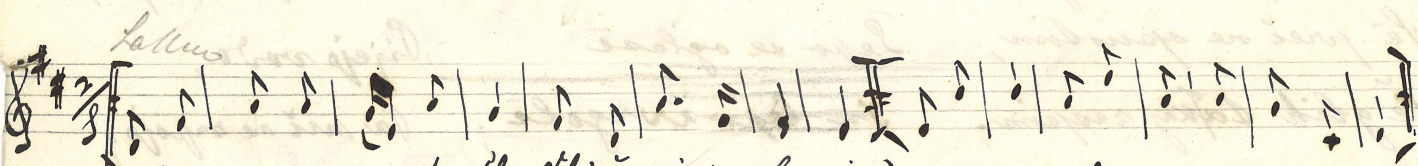
Bog nam daj še k'vlet'

Na svet' veliko let,

Tac'ga dv'akati spet.

XXI.

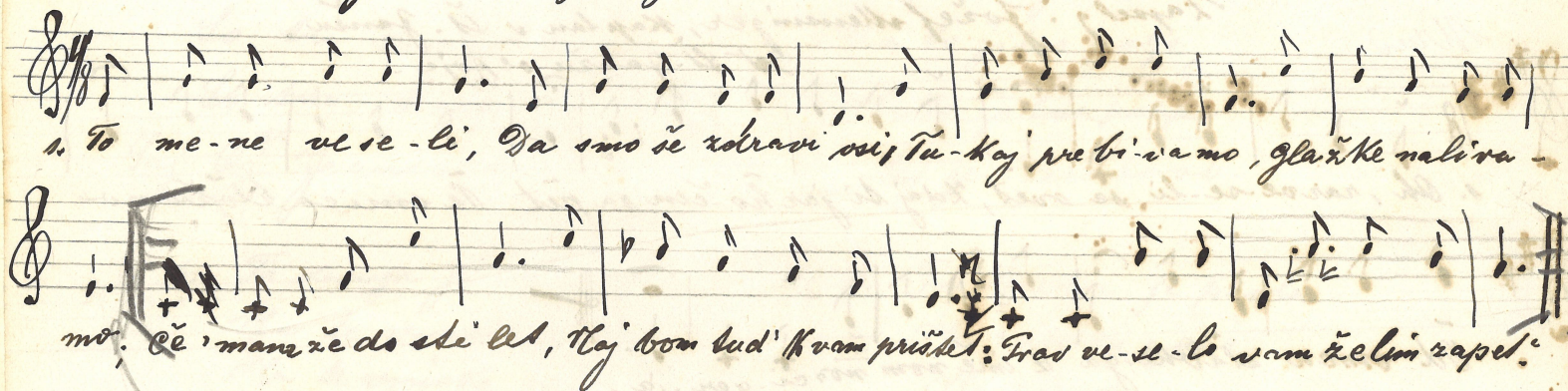
17. 326

1. Iki-č-ca ra pr-sa pla vhi-š-ci je-le ni; } Re-la je; Lušmo je, Oj da kaj-le!"
gor ni dol je ska ka la, šile ni no-be-ne }

Kec je ni zna la.

Gravica.
Zapel Dnagan Jožef, Staden ber K.

2. žalost me duši,
In reja me suši;
Rešča na stiska me,
Vse hudo čez me gre.
V hladni senčici
Pri polni flašici
Pozabim revščino,
Kje ne žalosti.
3. Ko svet sovraši me,
Vse hudo čer me gre,
Če glik^{ne} ljubi me
V tabena več deklet:
Toda sam pri miru sedim,
Pa z glaž kom govorim,
Z solarkim vincom sip
Srečo hlastim.
4. Tam je meni bit',
Kjer je radosti pit';
Tri polni flašici
Smo kmalu bogati vsi;
Ko ne bi vinca pil,
B' nekoli vesel ne bil!
S kim bi si svojer
Srečo hlastil?

5. V bistem srčnem kraj-
Le, kjer je vinca kaj,
Se preč ne opustim,
Če glik sčakaj zasvim;
Se bo strila nūč,
Zomō privžgali luč,
Zomō berla rekli ~~lahko noč!~~
Lahko noč!
6. Karav se dela dan,
Pa plički o' vseh stran-
Lepo se oglase
In lepo izvogle;
Men' pa o' polnoci
Natočen glaž stoji;
Ker se včerk vinca,
Veseli.
7. Ribcam dubro gre,
Ker reje ne dpe,
Pijejo vodo,
Pa mič ne zapoje;
Voda se skali,
To ni bičam žalost dpe,
Slovko vinca men-
Srečo hlasti.

1. Krva kistica je ta: Oj lušna je na svet, Oj lušna je živeti! Kamor
abonera se || Povsodi račnem pes', || Moj' ga pesja glas, || Kti dlela krdex
čas, || Postuajk me || Če je rešes.

8. Keďar se vime amer',
 Pa bomo pili per;
 Gledimo čer nasi,
 Jecimen se re klasi.
 Hmelj lud' rast' hi ti,
 To mene veselí,
 Hladni per pa men'
 Luce hladí.

9. Ko pride grenka smrt,
 Pa kramček bo razprt,
 Gledjek bo na stran',
 Jar bom pa v zemljodjan.
 Jom v črni zemlji gnil,
 Ne bom več vinca pil,
 Hladni grob bo men'
 Luce hladil.

10. Ko pride sodnji dan,
 Da bo ves svet razd'jan,
 Da bi ustali vsi
 In čí k'je k Jerusi;
 Oh, prid' Marija k nam
 Iz ljubim Jerusam
 In iz ljubim svetom
 Jožefom.

H. 328

XXIII

Issem o vstvarju.
 Tovedala Ana Beretiv, Malve.

1. To vasa sem hodil,
 Sem rožice i ledi val,
 To vino lepi to
 Sem v srcu jaci val.
 5. En vedere prijsi se,
 Ves svet oleti,

To mene vse spomni
 Na mlade ljudi;
 Ker rožice so rāsle
 10. Dajala lep duk,
 Pa kmal' se obšla,
 So zgubile svoj duk;

Tako vse mine!
 Tu, teta mlade!
 15. Le človek portara,
 Pa siv so lasi.
 Nedolžnost upraja,
 Dekleta, sa vas!

Se mila ozira
20. In jeka čez vas.
Ti ofertni kvantje,
Ti skravljan' lasje!
01. To je pregocha,
Ker čistost mori

25. Imate jo, fantje,
Uprišam jar vas
Veliki bahaci,
Je zgine'la od vas.
Pregnešno kvantanje
20. Je slišat od vas,
Ki čistost odganja.
Bog, smil se čer vas!

17.329

XXIV.

Povedala Jurifa Barbo, Marof.

1. Fantje si kujejo
Ljubne kesence,
Da rlaglej zapevujejo
Nedolne dékelce.

2. Dekleta so na gluh tako. ~~III~~
Podue, po tri se skup rberio,
Pa fante abnekujejo:
Pa ta je fejsot, pa ta se boji.

3. Pa ta mi nečkrat pišida,
Ne bom pustila ga.
Na zadržje je pa tak bahat.
Da nima svojih klac

17.330

XXV

Pismo prijateljici. Napisala Vera Petke, Trnava.

En pustak bom napisala
In tebe z njim povdravala,
Tako lepo,
Kakor spomladaje svíce celo
5 In tički pojo;
Tako ljubimjivo,
Kakor je nebo sivo;
In tako goreče,

Ko so rožice dišče
10. In sem ^{segnim na belo} ~~segnim na belo~~
Da bi bilo ^{svetlo} ~~svetlo~~ ^{svetlo} ~~svetlo~~
mojega pisma veselo.
Vse se rda veseli,
Kar na svet zori,
Al' moje srce pa ve. ^{veselo} ~~veselo~~
15 Pa bi tudi bilo.

Pa je preveč čelostno,
Če pogledam na levo ali desno,
Pa me vidim se nikjer!...

Ko pa ob bistri vodi grem,
zo se ribicam tako povem:

"Le urno, urno plavajte

in majo prijateljsko pozdravite!" Pa mi čas ne pusti.

Pa dno mojega srca
Bodi pozdravljeno,
Od mene nikdar,
pozdravljeno.

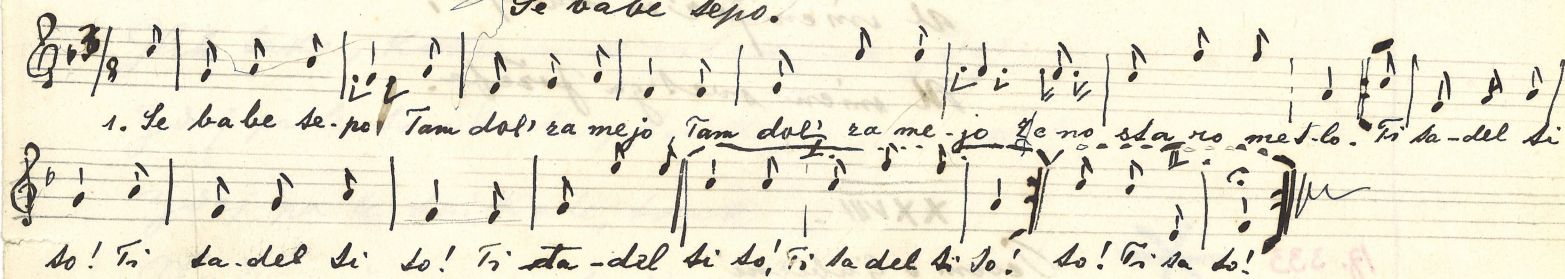
Mojé srce
Ti se več pisat želi!

17.331

XXII

Kapela go ležda starih v novo mesto, katera presem je
slišala v Poganicah.

Se babe sepo.

1. Se babe se-po Tam dol' za mejo, Tam dol' za me-jo Je no-sla no-met-lo. Ti ta-del ti

do! Ti ta-del ti do! Ti ta-del ti do! Ti ta-del ti do! do! Ti ta do!

2. Zavaljo sega,
K'ni moša doma,
Ti ta-del ti do,
K'ni moša doma.
Ti ta-del ti do! it.

3. K'je moš prišel tam,
Je baba adrel,
Je nošico pridal,
Za vince je dal.
Ti ta-del ti do! it.

4. Le merkaj ti tat,
Proš visel za vras,
Proš kradel meso,
Svoje ljubice telo!
Ti it.

4. K'bi b' drugga ne mela,
K'as lep'ga moša,
Za mizo b' se vsedla,
Pa gledala b' ga.
Ti it.

91. 54704

XXIII

17.332

Od Trške gorice. Zapisala + Coelau in 2. vasi.
~~Ena od mnogih...~~

1. dam = domu. 2. Trška gora = pri Slovomešču.

1. Zdaj pa pijmo, bratci, vince
 U imen^u Trške gorice,
 /: K'je jo čegnal Jesus sam /: 3x

3. Omrije in vi, fantiči,
 On čene in vi, deklči,
 /: Hvalimo vsi Boga: /: 3x

2. Mi smo sal. ko vīncā dābili,
 Da smo sodečke napolnili,
 /: Da ga nismo mel karu d'jad: /: 3x

4. Zdaj pa goga zahvalimo
 In to sladko vince pijmo,
 /: Laj bo Jesus drug'ga dal: /: 3x

5. Zdaj pa pijmo, bratci, vince
 In glarčk al' pa dūā,
 U imen Jer'sa, in Marije,
 Al imen Jer'sa Marije,
 U imen svet'ga Jožefa.

XXVIII.

17. 333

Pesem o Guberni.
 Čapela Lenka Kner, Boštanj.

1. Ta Guberna očna je minila
 Ta Guberna — mihlar ne minil!
 Vio, to kaphē, kvi mi boi popila
 Če mi se Bog kolk' kajšā na svet' pusti.

2. Dostikrat gledam to milo sobuce
 Ino ročce, npih vesli cves,
 Pa se zmislim jar na svoj'ga ljub'ga,
 Kteri hoče zdaj slovo od mene vzet.

3. Dostikrat sem bila v lušni tovaršiji
 In korajrja s tistimi ljudmi,
 V mojem srcu mē pa rmirom gaje,
 Da se na-te zmislil^{več} ne smem.

4. Dostikrat po noči ne morem spati,
 Vse so drudne o' solra moje oči,
 Mene, zagot' milo pregladujem,
 Kapne pa vesega nič več mi.

5. In druž' imam se pol milim^{več} d'ha,
 Mater' Marijo, kemže in nebes,
 Če mē se ona kapustila bide,
 Gvino^{mo} smrti^{mo} mpe dno^{mo} kares.

XXIX

17.334

Isemo bertu.

Kapitala + Coetan, g'ituj'a ves.

Ta bert ^{so} je res kumštav,
 Sam pes ^{jih} ga nič!
 Enó k'vinče nakolje,
 Brai kumštav to stri;
 5 Pa koro obesi
 Na šlango na vod,
 Da vejo pijanci,
 10 Pa pridejo pis.
 Pogledite ga berta,
 K' na pragi stoji,
 Pa klice in vabi
 Tja k sebi ljubi.

„ Oh le sem, oh le sem,
 Prijatelj moj!
 15 Saj tukaj se radosti
 Za jesti dobi:
 Je prata, salata,
 Kuhano meso,
 Le hitro ga jejte,
 20 Dokler je gorho,
 Potem na čen/finkelj
 Vina prineso.
 So pijanci veseli,
 Se j'ni dobro godi;

25. Oj mošnja je ^{srota} ~~taka~~,
 Ker jet'ko dobi;
 Oj mošnja je srota,
 (Ker Bert nimá srca,
 Pa p'janca čer vrata
 Na plano scetja.

XXX

17.335

Kaj smo zdaj dočakali: Kapitala + Coetan.

vina //

Kaj smo zdaj dočakali
 Od jutra do večera?!
 Prišel je hišni gospodar
 Prinesel finkelj vina, // Glaz'ke sui,

5. Jomó pili bratci ~~vine~~ mi.
 Dokler sem'nel k'gear svoj,
 Je vaska nekla; saj si moj!

Vini

Kdaj pa nemam d'marja več,
Ne mara ravnice n' bena več.

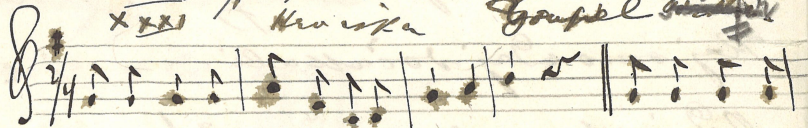
10. Ven so me speljale,
Po blat' so me valjale.
„Daleč, daleč, daleč preč,
Ta nema d'marjev več!“

17. 336

XXXI.

X Jar ti bom sivaško kupil. zapisala + Coetan.
Arvanka

1. Jar ti bom sivaško kupil,
Ho, ho, ho!
2. Kaj bo tebi sivaška micala?
Ho, ho, ho!
3. Jar ti bom pa čakelj ^{šival} kupil.
Ho, ho, ho!
4. Kaj bo tebi čakelj mical?
Ho, ho, ho!
5. Jar ti bom pa čelad pobiral.
Ho, ho, ho!
6. Kaj bo tebi čelad mical?
Ho, ho, ho!
7. Jar ti bom pa pršiča imel.
Ho, ho, ho!
8. Kaj bo tebi pršič mical?
Ho, ho, ho!
9. Jar ti bom pa salo imel.
Ho, ho, ho!
10. Kaj bo tebi salo micalo?
Ho, ho, ho!
11. Jar ti bom pa kola mical,
Ho, ho, ho!
12. Kaj bo tebi kola micala?
Ho, ho, ho!
13. Jar ti bom pa kamen voril.
Ho, ho, ho!
14. Kaj bo tebi kamen mical?
Ho, ho, ho!
15. Jar ti bom pa duru zidal.
Ho, ho, ho!
16. Kaj bo tebi duru mical?
Ho, ho, ho!
17. Jar ti bom pa dva ravnora obesil.
Ho, ho, ho!
18. Kaj bo tebi dva ravnora micala?
Ho, ho, ho!
19. Zenim bom zoga nvolil,
Zenim bom vraga odganjal.
Ho, ho, ho!
20. Kaj je vrag veliki ikode naredil?
Ho, ho, ho!
21. M' je šenico pomaršal
Pa m' je grozdje postarcal.
Ho, ho, ho!

Handwritten signature or mark.

17.337

XXXV

19

O znedarjih. + Culsan pos.

Znedarji so en' korajžni mošje,
Ojži!

Prvi pravi izurenca, ojži!
Ojži!

Le krije en'ga polna boje;
Ojži, ojži, ojži!

Le berži, le berži, si mapreži,
Ojži, ojži, ojži!

Polr' raine prot' ajim ^{zati} leži,
Ojži!

Le se svetji: g'daj' oglesi,
Ojži!

Znedarji račun pa berži,
Ojži, ojži, ojži!

Ta polček bo medel nas dvi,
Ojži, ojži, ojži!

Polr' raine roge darati,
Ojži!

Če se vi to pesem navzamete,
Ojži!

Znedarji račun padati,
Ojži, ojži, ojži!

Ta figoa mošje ostanele,
Ojži, ojži, ojži.

XXXIII

Izori

17.338

O muhi. + Culsan pos.

Muha, oj muha,
Muha selela,
Kamor jo denem,
Malo zadene.

Favosške dekle,
Da so tej muhi
Čeva iglčke.

Kzel je tej muhi
Se čisti špek.

Prisli so, prisli

Prisli so, prisli

Štirje zendarji,

Da so tej muhi

Da so to kudo

Kzeli pljuča in jetra.

Muho rverali.

Prisil je, prisil

Prisli so, prisli

Jz čez'a en godec,

Štirje mesarji,

Da je tej muhi

Da so to kudo

Kzel sace in gobee,

Muho kahlali.

Prisil je, prisil

Prisli so, prisli

Se en čeh

17.339

XXXIV.

* Napitnica. + Cvetan.

Dober večer, prijatelji moji! Le bom h glasiki postal
 Tukaj sem našel veselo gintu; Tu lebi bratec, napil.
 Tudi jaz bom z vami vesel, Recimo hvalo Bogu
 Glasček bom s roko vzel; Za to vince sladk^o;
 Zdaj pa ra^{en} ipas^e Bog ga nam daj
 In čas bom pri vas. Le peč za naprej!

17.340

XXXV.

* Zegnana zemljica. + Cvet. por.

Zegnana zemljica // Ti vinske gorice,
 Kiso jih zegnali // Teh jagrov duvanjst,
 So mimo hodili,
 So se te savili // Prav zjutraj zacajt,
 Predno ooluce za gre,
 V te vinske gorice
 Za brat'ce sestruce.

Le tisti Taist' ga bado pili,
 Kteri za Jerusom gredo.

Zdag' ga pa rajimo,
 Glasček natočimo
 V imen' Jer'seⁱⁿ Marije
 In teh jagrov duvanjst.

XXXVI.

17.341

* O bogatib' star' fajmošter^{ih} se

* Kdo je bogat? + Co. por.

Nlaš fajmošter so en bogat gospod,
 Njim^{mu} ni treba mlatic^{ih};

Nla pričenico stopijo pa pridgijo naprej
 Glih tako, kakor mi mlaticino zdaj:

Zdag' pa le binkale, binkale, tonk!
 Zdag' pa le binkale, tonk!

Okaj kaptan so šel en bogat gospod,
 Njim šel' ni treba mlatiti;

Na prižnico stopi'jo pa pridržajo naprej,
 10 Glih tako, kakor mi mlatimo zdaj:

Zdaj pa le šinkale, šinkale, tonk!

Zdaj pa le šinkale, tonk!

Nas' samostan so šel' en bogat gospod,
 Njim šel' ni treba mlatiti;

15 La orglje se usedejo 'n orgljajo naprej,

Glih tako, kakor mi mlatimo zdaj:

Zdaj pa le šinkale, šinkale, tonk!

Zdaj pa le šinkale, tonk!

Nas' mešnar je šel' en bogat gospod,

20 Njem' šel' ni treba mlatiti;

On pa po celi fari leči,

Lam' da - le merco dobi;

Zdaj pa le šinkale, šinkale, tonk!

Zdaj pa le šinkale, tonk!

25 Nas' svibor je šel' en bogat gospod,

Njem' šel' ni treba mlatiti;

Pa pero poipiči, pa piše naprej,

Glih tako, kakor mi mlatimo zdaj:

Zdaj pa le šinkale, šinkale, tonk!

30 Zdaj pa - le šinkale tonk!

Nas' malnar je šel' en bogat gospod,

Njem' šel' ni treba mlatiti;

Pa vodo nakoplje, da kamen vli,

Lam' da - le merco dobi;

Zdaj pa le šinkale, šinkale, tonk!

Zdaj pa le šinkale, tonk!

Kalešnica
N. 3. Krleža

17.342

XXXVII

Nebesa. Zapisal dragan pri. Statenperk.

1. Nebesa, nebesa,

2. Al' prišla bo ura,

Kako so lepe!

Mor' b' se mogo,

Pa r' a - te in r' a - me

Pa g' a n' mam prijal' ga,

Priglasenje re - :

Da b' rajal k' menoj: :

3. Oj, kraljič, sa prvi,

Od kod si doma?

Pa r' a - te in r' a - me

Ko soluce gor gne . :

4. Oj, kraljič, sa drugi,

Od kod si doma?

Pa r' a - te in r' a - me

Ko soluce staj . :

5. Oj, kraljič, sa tretji,

Od kod si doma?

Pa r' a - te in r' a - me

Ko soluce vol gne . :

Lem pustil bogostvo,

Vse svoje doma,

Lem videl svetlobe,

Lem semkaj prišel . :

Kje XXXVIII

17.343

I.

XXXIX

Zibelka Jerušćkova. Zap. Lunder lutka s.

Tam gor na hribčku je

je to drevo, saj

to drevo je

vse suho

Marija se mu prikloni,

le to drevo ozele ni.

Pa njim je glavna serčica,

Marija zibelje Jerusa.

Srebrna zibelka, zlat serčaj

zlati serčaj,

Oj k'los se zibelje Jerus sam.

Jesus sam.

Tam gor na hribčku je to drevo, saj

Tam gor na hrib - čku je to drevo, saj

to dre - vo je vse su ho, Ma - ri - ja se

mu pri k lo - ni, k to dre - vo o - ze - le - ni

19.344

XL

Te pesmi naprej napisale
ki ktori, a lebanec, povite.~~Prejina~~

Ko gre sin na vojako.

1. Prejina si prmlat zelena,
Kako lepo si razinčena!
Bri ko se obzeleniš,
Mlatim fantom ralsos odia.
2. Ko se dreve obzelenuje,
Gubim fantom napoveduje,
Da bo prišel tisti čas,
Ko jih kliče voj'ske glas.
3. Za gube brambo domovine
Cesar vzame staršim sinu,
Bojja sveta voja je,
Da lepi fant k rolatom gre.
4. Ko se bodo kugle lesketale,
Okoli mene pobijale,
Oh, sakras prejub' moj dom,
Leta te zadnje zmisliš bom.
5. Z Jozom ~~bratje~~ ni sestrice
In si, farna pomčnica!
Z vami jar več koril ne bom,
Kruh valas'ki lomil bom.
6. Jar vas prosim lepo in milo,
Ce se bo le-to zgodilo,
Ce vrnje vaš sin valas',
Oh, pustite ga jamaš' vas!
7. Starši, ne hajte žalovati,
Laj Marija mogla biti
Svojga Božjega sinu
Gor kočes' nebeškemu.

OM*

XLI

19.345

Sliček, sinček zmiraj pravi.

Toman

1. O prelepa, mlada mati,
Prehajala se po drati,
Lepih rožic si nabrala.
Taki veselo sinček pravi,
Zmiraj rožice skupaj nosi,
Kar najlepših le rarna.
2. Olesi tudi meni kite
Iz krasnih rožic si povile,
Opredraga mamica!
Sliček, sinček zmiraj pravi,
Zmiraj rožice skupaj nosi,
Kar najlepših le rarna.

27
Melodija prvega pesmi. Krasno se poje du okoli.

X

XLII

Tam gori na križčku ena cerkev stoji.

H. 346

1. Tam gori na križčku ena cerkev stoji,
Ino se modro, k' nevesta drži.
Lepo je omalana,
Lepo je okinčana.
/: To je razes
Odobna rebes! :/
2. Ta cerkvica hoče protferarja imeti,
Kla-to mi pa pride nevalrni deklet.
Prisel je taisti fant,
Kter' ima nevalrni gvan,
/: Priselček bel,
Ga je Jerus vesel. :/
3. Ta cerkvica hoče drvirico imeti,
Kla-to mi pa pride nevalrni deklet.
Marija jib nava ima,
Pa jini svoj menci da,
/: Da bi ga nosile
V veseljem več let. :/
4. Ta cerkvica hoče stara
šiva imeti,
Ta cerkvica hoče starasina imeti,
Kegami masniti,
Božji namestniki
/: Do starasine
Jerusovi :/

5. Kla malarja tudi pozabi t' ne smem,
Kla malarja tudi porabi t' ne smem,
Ker mu Bog zdravje dal,
In pa to pamest vel,
/: Da je to cerkvico
zmolati znal :/

X

XLIII

Opijanu.

17347

1. "Oj ti uboga pijana šleva,
Kaj pa sendar s taboj bo?"
"Ti, zmenoj? Neumna reva!
Veš, da vince je sladko!"
/: "Komaj se po konic stojš!"
"Briži, baba! Ti noriš!"
2. Tvoje blaice so rasile
In se celo razbegane!
"Kot' u bolj rasile bile,
Za me bi že dobre bile!"
/: "Zdaj pa vem, da s' cel bedak!"
"Moje pamet nimam v ak!"
3. Glej, voljnik se hodijo terjal;
Vrsk se popravič jesi!"
"Ti, ki znaš tako ogrožat,
Vrsk ne poprej me raj zberi!"
/: "Blajajpen enkrat staj!"
"Maj denar veser vruce gre!"
4. Polna hiša obarvčev
Lacimih, da se boza smil!"
"Ko bi imel sol. k' poličer,
Dalej pa b'ga še bolj pil!"
/: "Kunha, morda ni pri hiš!"
"Pa jo se bolj išč' in išč'!"
5. "Kaj pa kadar boš umrl,
Al se ne boš petla bal?"
"Lest' teder bo nebesa odprl,
Dost' vruca pič'li dal."
/: "Laj v nebesih ne pijš!"
"Če bo tako, kaj pa bo!"

XLIV.

17348

Tri kaplje krvi Jerusove. Mikeliški.

Waltzger M. C. 1886

1. Tam gori na gori
Ena hišica stoji,
Ena hišica zlata,
Laj je Jerusova.
2. In nos u tej hišici
Ena mirica stoji,
Ena mirica zlata,
Laj je Jerusova.
3. In gor na tej miri
Ena kelih stoji,
Ena kelih, da rlati,
Laj ta Jerusova je.

* Razlavec: Tri kaplje Jerusove (po navadi):
1. Huj, stoji hišica
Hiša Jerusova,
Mala hiša Kocica,
Mala Roča mora.
2. V hiši stoji mirica
Mirica je zlata
In nje stoji Kupica
Kupica je zlata.
3. V Kupici so tri kapljice
Kapljice Jerusove
Rdeče rdeče prave.
4. Dve Kane na polji
Na polji na žitno
Zegen boji v nje gne
Dve je razbojstvo.

5. Dve Kane na polji
Na polji na navno
Zegen boji v nje gne
Dve je rdeče.
6. Dve Kane na gori
Na visoke gorice
Zegen boji v nje gne
Da rdeče dudu.

4. On nas u tem kelhu
Lo sui kaplje krvi,
Lo sui kaplje krvi,
Laj' ²⁰ Jerusove.

5. Ta pava je padla
Ma to žitno polje,
Ma to žitno polje,
Laj' je Jerusovo.

6. Ta druga je padla
Ma te visoke gore,
Ma te visoke gore,
Laj' so Jerusove

7. Ta trelja je padla
Ma visoke gore,
Ma visoke gore,
Laj' so Jerusove.

X

VL.

Marija in romarica. Mari. Mikhi.

17.349

1. Marija gre na daljino pot,
V Jeruzalem na božjo pot;
Ma rokah nese Jerusa,
Oj Jerusa, želičarja.

2. Je srečala jo dekelca,
^{lepa, mlada}
~~lepa, mlada~~ romarica;
Marija jo je prosila:
„Al' bi kaj nesla Jerusa?“

3. Le mali čas mi nesi ga,
Laj' bom ti lepo plačala!
„Za nič ne nesem Jerusa,
Laj' viš, da sem vsa židana.“

4. Marija gre na daljino pot
V Jeruzalem na božjo pot;
Ma rokah nese Jerusa,
Oj Jerusa, želičarja.

5. Je srečala jo dekelca,
Le lepia, mlada romarica;
Marija jo je prosila:
„Al' bi kaj nesla Jerusa?“

6. Le mali čas mi nesi ga,
Laj' bom ti lepo plačala!
„Za nič ne nesem Jerusa,
Laj' viš, da sem vsa starasta.“

7. Marija gre na daljino pot
V Jeruzalem na božjo pot;
Ma rokah nese Jerusa,
Oj Jerusa, želičarja.

8. Je srečala jo dekelca,
Le lepia, mlada romarica;
Marija jo je prosila:
„Al' bi kaj nesla Jerusa?“

27
9. Le malá čas mi nesi ga,
Saj bom si lepo plečala!
"Oh, rada bi jaz nesla ga,
Al' slabo sem oblična."

"Nič dur'ga mi ra do ne daj,
Kot maji duši ~~veseli~~ raj!"

Marija Jeršica praskala:

"Kaj boš pa del šlimankama?"

10. Pri rokici mi vmarala,
Tu bi se mu-kamčila."

Marija jo ji vprašala:

"Kaj boš za-to zahtevala?"

12. Kni bom dal veli'k' odrok,
"Velik' odrok, velik' nadlog;

Drugi bom dal radost blaga,

Če smrt' boše v pekle doma."

17.350

X

IV L.

46

Gjindry: Matilda Kalinjer, Noomesto.

om

Vilhar

1. Solnce čer hri'bičk gre,
Luna pa ra gose,
Zverdice presvitlo
Le potape.

2. Solnce čer hri'bičk gre,
Rošice se bude,
Krovi pa nji'glave
Krasno blisčče.

3. Solnce čer hri'bičk gre,
Ptičice krogale;
Za kor se vesele,
Le nebu lete.

4. Solnce čer hri'bičk gre,
Pesmi v nebo done;
Rajski suči sme,
Čuje sre.

17.357

X om.

III L.

47

Kapštica. Noomesto. povst.

Vilhar

1. Pijmo ga, pijmo,
Dakler živimo,
Saj ne volimo
Kaplje ga sam.

Mince rumene,
Čisto mi sladko,
Teje prav gladko.

Pijmo ga le. Pijmo ga it.

2. Pijmo ga it.
Mince iz glave
Lisne zabave,
Greenke sečave
Kedro povi.
Pijmo ga it.

3. Pijmo ga it.
Le ga nalimo,
Le ga popimo,
Le ga poržimo
Palni bodal.
Pijmo ga it.

17.352

48

Deviška smrt. Krasnolet.

1. Ura je znanajet odvila,
glas kasliši se gospoda;
hudi na vrata posrklja:
mlada Minka, si doma?

2. Po gospoda ~~smrt~~ poslali,
Da bi Minki drobt dožuli;
Minka ne nuce drobita vec,
Minka mlada je ze pres.

3. Po zdravniška so poslali,
Da bi Minki zdravja dali;
Minka ne nuce zdravja vec,
Njene ure so ze pres.

4. Prej, abi bratci in sestric,
"Posajmo si se enkrat ročice,
Zdravili smo se čer vse,
Zdej na morimo ločit se.

5. Črna zemlja skrije mene,
Kame moje vse topljenje;
Tu moje truplo v zemlji bo

|| L

17.353

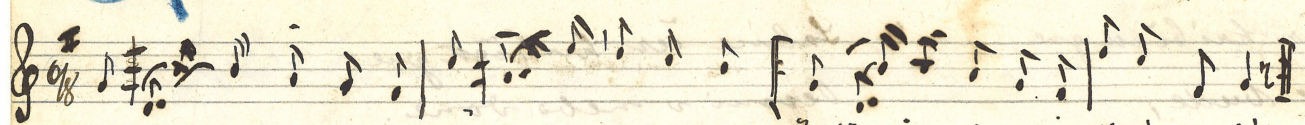
49

Minka smrt.

~~Deviška smrt~~

Ovinski dabi. Poslal je Rikar, Trublar.

1. Ka-dar mi re-če-mo, žvižga-mo, pojemo; žvižgajo in pojo, K'vnce pi-jo.

2. Kadar mi koramo,
žvižgamo, pojemo;
žvižgajo in pojo,
K'vnce pi-jo

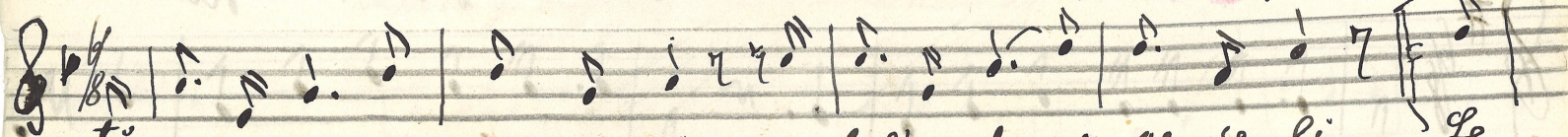
3. Tuda velik' drpi,
Kadar pot mežom spi;
Kadar pa mež skopni,
Tuda cve-ti. (cve-te)

4. Kmeti velik' drpi,
Kadar drke bradi,
Kadar pa gozdja nej,
Zalost je rdej.

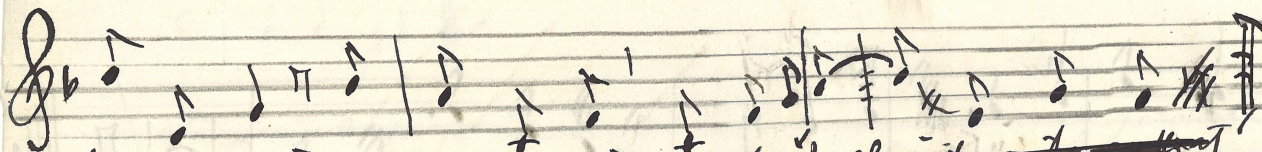
17.354

50

Škrjanček poje. = 57218

gapel Tišturjev oče na
Trebelnem pri Mokronogu.

1. Škrjanček po-je, žur-go-li, se belga dneva ve-se-li, Le

pojdi o-kat, sej me se-jat, pa ~~boš me ni~~ da enkrat.

2. En stari mož je prav vesel,
K'je zn glazek prelga vnica spil;
Dočakal je polet gorlo,
Ne ve, kam biva senca sov.

3. Je stara žena za pečjo,
Ker zmeraj vedno zebo jo;
Dočakala spomlet gorlo,
Čeprav živo nima glavo.

17.355

51

Otv. Janera. Pele plevice na Trebelnem.

1. Častimo mi Boga
in svetga Janera,
ker ga je sam Bog dal,
nam za patrona zbral.

2. ~~Kraljica je pri pridgi bla,~~
~~Janera poslušala~~
Svet Janer je kot korar bil;
lepe pridge je učil,
skozi lepe pridige
je omčil grešnille.

3. Kraljica je pri pridgi bla,
Janera poslušala,
je kvolila Janera
za spovednika todjeza.

4. Kralj Vencislav ko to gre,
Janera k se napove.
"Janer, povej, povej,
kaj kraljica se spove."

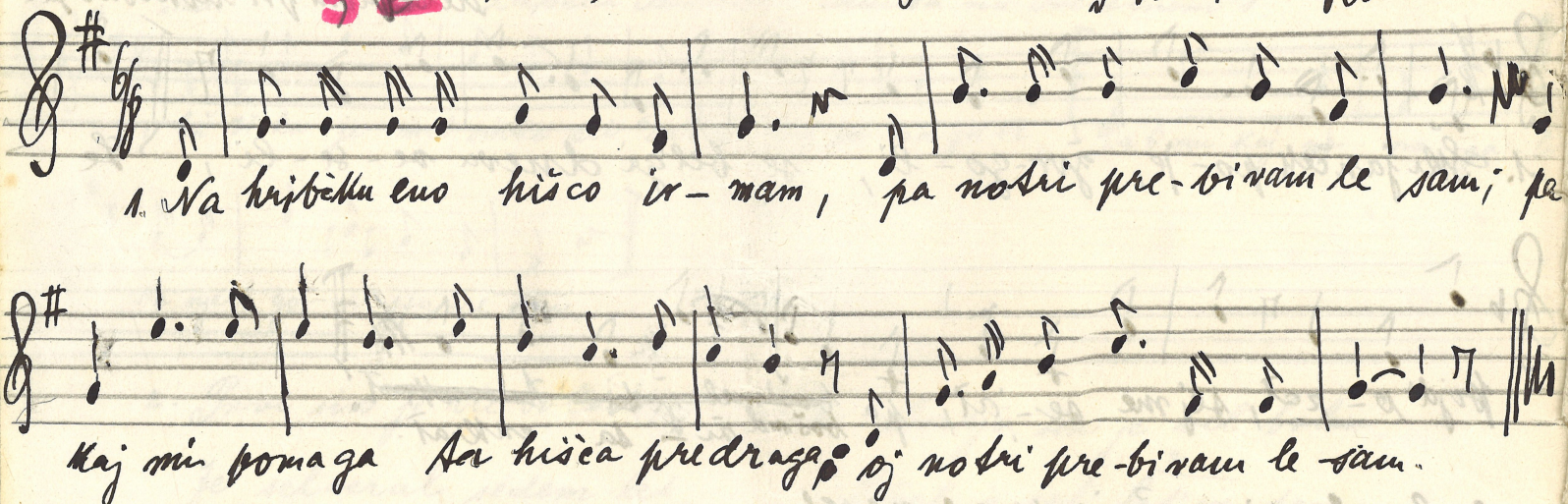
5. Janer tako govori:
"Ost spovd se mi ne govori,
jaz najšče smrt storim,
ko vi spoved govorim."

6. Kralj Vencislav se razsrdi,
Janera marbat pusti;
Vzgli so Janera
V reko Moldava.

17.356

52

Od sarca.

zapela Bogacarijeva mati
"Kibujah" vasi
Radovžici

2. Pred durmi pa klopec imam,
 pa dobi se vreden le sam -
 pa kaj mi pomaga da klopec predraga;
 o, dobi se vreden le sam.

3. Ožunaj pa vrtec imam,
 po vrtec sprehojam se sam;
 pa kaj mi pomaga, da vrtec predraga;
 po vrtec sprehojam se sam.

17.357

53 Tri rožce. Zapela prajinje.

Leži, leži ravno rože,
 na polji rasejo rožce tri.
 Ta prva rožca je le-ta,
 sprelepa remena vreničica.
 Pri vsak svet maš jo nucejo
 za le-to sveto hostijo.
 Mašnik jo povzdigujejo,
 lde se prklonjujejo.

Ta druga rožca je le-ta
 sprelepa vrhoka krtica.
 Pri vsak svet maš jo nucejo
 za le-to sveto Resnje kri.
 Mašnik jo povzdigujejo,
 lde se prklonjujejo.

Ta tretja rožca je le-ta
 sprelepa Devica Marija,
 K nam je rodila Jerala,
 Z veličarje celga sveta.
 Tdej ga pa spijmo v rati en glas,
 da bo Jerala in Marija v nas.

